

РЕШЕНИЕ

№ 2656

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разглежда дело номер **9** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена от упълномощен представител на ТД на НАП – С. касационна жалба, против Решение от 07.11.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 111^{-ти} състав, постановено по НАХД № 16851/2011 г. С решението е отменено издаденото от директора на ТД на НАП – С. Наказателно постановление № 0106982/06.10.2010 г., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева, затова че не е изпълнило задължението си по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (в редакцията на текста, до 02.05.2011 г., вкл.) да публикува годишния си счетоводен отчет за 2008 г., в срок до 30.06.2009 г., чрез заявяването и представянето му за обявяване в Търговския регистър.

Касаторът е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата и възраженията срещу решението на районния съд, изложени в нея. Искането е да бъде отменено решението.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата с мнение за правилност и законосъобразност на решението.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като разглежда наличните по делото доказателства, съобрази доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК,

намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е основателна.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от жалбоподателя и касационният съд служебно не открива такива пороци на решението.

Не са спорни фактите, че за [фирма] е съществувало задължение да публикува годишния си счетоводен отчет за 2008 г., в срок до 30.06.2009 г., чрез заявяването и представянето му в Търговския регистър, но е сторило това едва на 25.06.2010 г.

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел наличие на допуснати две нарушения на процесуалните правила, които е определил като съществени: 1. АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, защото е посочено място на извършване на нарушението – [населено място], но в НП не е посочено такова място, а според съда, мястото е [населено място];

2. процесният АУАН е съставен след изтичане на определение в чл. 34, ал. 1 ЗАНН тримесечен срок, тъй като първият възможен момент, от който е можело да бъде установен нарушителят е денят, следващ крайната дата 30.06.2009 г. за публикуване на финансовия отчет и това е денят 01.07.2009 г., предвид публичността на Търговския регистър. Отброявайки тримесечния срок, воден от тази логика районният съд е приел, че крайната дата, на която актосъставителят е разполагал с възможност да състави АУАН е датата 01.10.2009 г. но процесният е бил съставен на 30.06.2010 г.

Решението е постановено в резултат на неправилно прилагане на закона – касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК.

Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение второ ЗАНН, административнонаказателното производство не се образува, а образуваното се прекратява, ако: не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Първата хипотеза касае нарушителя, извършил административно нарушение (арг. от т. 2 от мотивите на ТР № 48/28.12.1981г. на ОСНК по т.д. № 48/1981г.), а втората ограничава срока на издирването му до една година, след изтичането на който се преклудира възможността да бъде съставен АУАН, с който да бъде поставено началото на административнонаказателното производство. Действително, органите по приходите при НАП, които са компетентни да установяват административните нарушения по Закона за счетоводството, разполагат с автоматизиран достъп до всички данни от Търговския регистър при Агенция по вписванията, за вписаните търговци, клонове на чуждестранни търговци, свързаните с тях обстоятелства и обявените актове (чл. 3, ал.3 от Закона за търговския регистър). Наличието на автоматизиран достъп обаче не означава, че всеки един конкретен нарушител е известен на органите по приходите, от момента на пропускането на срока за публикуване на ГФО до 30 юни на съответната година, каквото е било изискването на чл. 40, ал. 1 ЗСч., преди изменението. Моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване във всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административна отговорност е ангажирана. В случая, проверката в Търговския регистър е извършена на 30.06.2010 г. и тогава е било установено нарушението, като констатацията се е изразила чрез съставянето на акта.

Публичността на търговския регистър и възможността на НАП за автоматизиран достъп до данните от този регистър, включително и до обявените актове от ГФО е от значение за спазването на другия срок, по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, чийто начален момент е от извършването на нарушението. При така създадената от закона възможност, ако в продължение на една година от неизпълнението на задължението за публикуване на ГФО, органът по приходите, компетентен да установи нарушение бездействия, не направи нужните справки и не установи конкретните нарушители, то възможността за образуване на административнонаказателно производство се преклудира. В процесния случай, считано от 01.07.2009 г. едногодишният срок за образуване на административнонаказателно производство е с крайна дата 01.07.2010 г. АУАН, № 0106982, въз основа на който е издадено наказателното постановление е съставен на 30.06.2010 г., т.е. преди изтичането на установения в чл. 34, ал. 1, изр. второ ЗАНН едногодишен срок. Наказателното постановление е издадено в съответствие с ал. 3 на чл. 34 ЗАНН. От друга страна, непосочването на конкретно място на извършване на нарушението за конкретния случай неспазването на изискването на чл. 42, т. 3 ЗАНН не може да бъде преценено като съществено нарушаване на процесуалните правила. Тази преценка винаги е в зависимост от това, дали пропускът е засегнал санкционираното лице в такава степен, че да е било нарушено правото му на защита, по причина неясноти, неточности и пр. на административнонаказателното обвинение. В процесния случай това не е така, тъй като самият състав на административното нарушение, осъществявано чрез бездействие, е ясен и дава основания за съмнение относно изпълнителното деяние.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че решението на СРС, с което е отменено наказателното постановление подлежи на отмяна. Отговорността на дружеството е ангажирана законосъобразно, като в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени в ЗАНН.

Спорът е изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде постановено ново решение по същество.

Преди влизане в сила на оспореното НП размерът на санкцията за юридическо лице, извършило нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 ЗСч. е намален (чл. 47, ал. 3 ЗСч.), като вместо в диапазона от 2 000 лв. до 3 000 лева, санкцията е определена в рамките от 500 лв. до 3 000 лв. Поради тези изменения е налице основанието на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, наложената на дружеството санкция в размер на 2 000 лева, да бъде намалена на 500 лв. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. Второ и чл. 3, ал. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, VI^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.11.2011 г. по НАХД № 16851/2011 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 111^{-ти} състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ издаденото от директора на ТД на НАП – С. Наказателно постановление № 0106982/06.10.2010 г., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, като НАМАЛЯВА размера на санкцията на 500 (петстотин) лева.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.